

112

Forslag til midlertidig lov

om

lån til byggeri til erstatning for sanerede ejendomme m. m.

(Som vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. marts 1953.*)

§ 1.

Indenrigs- og boligministeren er bemyndiget til indenfor et beløb af 18 mill. kr. i tiden indtil 1. april 1957 at yde lån til personer og selskaber, som iværksætter byggeforetagender på grunde, der erhverves fra kommuner efter nedrivning af ejendomme beliggende indenfor områder, for hvilke der i henhold til kapitel VI i lov nr. 212 af 31. maj 1939 om boligtilsyn og sanering af usunde bydele, jfr. lov nr. 179 af 9. april 1941, foreligger en ved denne lovs ikrafttræden af boligtilsynsrådet godkendt saneringsplan.

Lånene, der kan ydes til opførelse af såvel beboelses- som kontor- og forretningsbygninger, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden, sikres ved pant i de pågældende ejendomme, oprykkende efter størst mulige lån af offentlige midler eller sådanne andre midler, som af indenrigs- og boligministeren godkendes.

§ 2.

Det enkelte lån kan i forbindelse med foranstående prioriteter højst udgøre et sådant beløb, at dette med tillæg af salgssummen for grunden ikke overstiger 90 pct. af den af indenrigs- og boligministeren godkendte anskaffelsessum.

Den del af salgssummen for grunden, der ikke betales kontant, anbringes mod oprykkende panteret umiddelbart efter statslånet. Rente- og afdragsvilkårene for grundprioriteten må ikke være mere byrdefulde for køberen end de i henhold til § 4 fastsatte lånevilkår.

§ 3.

Det er et vilkår for ydelse af statslån, at vedkommende kommune påtager sig forpligtelse til at godtgøre statskassen halvdelen af det tab, som staten måtte lide på lånet.

Staten godtgør kommunen halvdelen af det tab, som denne måtte lide på grundprioriteten.

*) Se tillæg A. sp. 5981; tillæg B. sp. 1201; folketingstidenden: fremsættelsen sp. 2957, 1. behandling sp. 3366, 2. behandling sp. 3825, 3. behandling sp. 3835.